

השועלה

טורקמניה

חיה פעם שועלה, חכמה, חכמה ביותר. יום אחד היא חפרה בערמת פסולת ומצאה גלגל של כישור. גלגל שלם ומבריק, יפה ביותר! השועלה הביאה את הגלגל לזקנה אחת ואמרה "אנא, שמרי לי על הגלגל הזה עד מחר. מחר עבור כאן בדרכי חזרה ואקח את הגלגל." "טוב!" אמרה הזקנה. השועלה הלכה והאישה התחילה לחשוב "לשם מה לשועלה גלגל כישור? מדוע היא נתנה לי לשמור עליו? אם הוא כל כך חשוב לשועלה כדי לשמור אותו היטב." היא יצאה לחצר והטמינה את הגלגל באדמה. ואחר כך שכחה איפה הסתירה אותו, כי הרי כבר זקנה הייתה. למחרת באה השועלה וביקשה את הגלגל

והזקנה התביישה להודות ששכחה איפה הוא מוטמן ואמרה "ילדים לקחו את הגלגל כדי לשחק בו, ואבדו אותו."
"אז אין ברירה" אמרה השועלה "תני לי עכשיו את כל הכישור שלך."
היא לקחה את הכישור של הזקנה והביאה אותו לנערה אחת. "נערת, קחי את הכישור שלי ושמרי עד מחר. היום אני הולכת רחוק מהבית" אמרה "מחר עבור כאן בדרכי חזרה ואקח אותו ממך."
הנערה לקחה את הכישור ובעצמה חשבה "לשם מה לשועלה כישור? זה כישור נהדר! אקח אותו לעצמי ולשועלה אגיד כי העכברים כרסמו אותו." וכך אמרה לשועלה כשזו באה לקחת את הכישור.
אמרה השועלה "אין ברירה. תמורת הכישור אקח אצלך צ'ורק (לחם טורקמני מתוק) שאפית עכשיו."
הלכה השועלה עם הלחם בשדות והנה רואה – רועה פרש שמיכה על הארץ, שם עליה אוכל,

אבל לא אוכל.
"מה קרה לך, רועה, שאינך אוכל את ארוחתך?" שאלה.
"גמרתי את כל הלחם" אומר הרועה "ובשבילי בלי לחם הבשר אינו בשר והחלב אינו חלב."
"קח את הצ'ורק שלי" אמרה השועלה.
שמח הרועה ולקח את הצ'ורק. אבל למחרת רצה לתת לה משהו תמורתו ולא היה לו.
"אין ברירה, אמרה השועלה" אקח איל אצלך. היא בחרה איל בריא, הובילה אותו אחריו והמשיכה בדרכה. בערב הגיעה לכפר בו הכינו נשף חתונה. אך הנה צרה. לחתן לא היה מספיק בשר כבש כדי לכבד את האורחים. ובדיוק אז באה השועלה.
"קח-נא עכשיו את האיל ותחזיר לי מחר."
לקחו את האיל של השועלה אכלו אותו, אבל למחרת לא השיגו אחר.
"לא טוב" אמרה השועלה "הסכמנו שתחזיר לי איל. לא החזרת, אקח עכשיו את הכלה היפה שלך. והיא חטפה את הכלה, שמה בשק וברחה.

באה השועלה, לקחה את השק אך בדרך הפילה אותו. קפץ הכלב והתנפל על השועלה. בלית ברירה היא קפצה לבאר. אלא שהבאר הייתה עמוקה! לא ניתן לצאת ממנו. ישבה שם השועלה וחשבה שכבר תמות מרעב.

למזלה עבר במקום הרועה שקיבל את הצ'ורק ממנה. הוא הציץ לבאר וראה את השועלה.

"מה את עושה שם, השועלה?"

"הו רועה, רועה! תוציא אותי מכאן. אם תעזור לי, אתן לך נערה יפה לאישה!?" קראה השועלה. לא הרבה זמן חשב הרועה. זרק לה חבל ועזר לצאת מהבאר. השועלה הובילה אותו אל הזקנה, שם נשארה הכלה. הביט על הרועה על הנערה ומיד התחיל להכין חתונה.

ולא פלא שהשועלה ישבה בנשף כלולות במקום המכובד ביותר, אכלה ושתתה להנאתה.

עכשיו חזרה השועלה לזקנה, שממנה לקחה את הכישור.

"קחי את האישה הזו ליום ומחר אקח אותה ממך."

למחרת חזרה השועלה אך הזקנה בינתיים ריחמה על האישה הצעירה. היא הכניסה לשק כלב, במקום האישה הצעירה.